שואבת כל מיני משקין. אע"פ שהן נכנסין בכרס דרך יוסטו הריאה מוצצתן ושואבתן מצעד לדופני הכרס: **וזרקם בו עפה.** מרה ומניחתו מן הכעס: **שוחק.** שחוק: **קרקבן.** בעוף הוא המסם בבהמה: **עוחן.** המאכל: **אף.** החוטם: **נעור.** מקילו משמתו: **נעור הישן ויש הנעור.** שנתחלפה ונאה השינה מן האף והקיבה נעורת: **נמוק והולך נו.** מתנועה והולך לו וממשך למיתה. לשון אחר נעור הישן הקיבה וממלאו קיבה ואף נעורים שאינו ישן כלל או ישן הנעור וממלאו שניהם ישנים ואינו נעור כי אם בקושי: **ונני חלב בקרבי.** יצר הרע הרי הוא כמת בקרבי שיש בידי לכופו: **נאם פשע לרשע וגו'.** אמר דוד בקרב לבי יש[1] ואומר אני שהפשע נאם לרשע כלומר שהיצר הרע אומר לרשע אל יהא פחד אלהים לנגד עיניך אלמא יצר הרע שופטו עד שמרחיקו שאינו מתפחד מיוצרו: **כי יעמוד.** הקב"ה: **לימין אביון להושיע משופטי נפשו.** ש"מ יש לך אדם שיש לנפשו שני שופטים: **לא שבח מי חיי לבל בריה.** אם אתה מן הבינונים אין לך צדיק גמור בעולם: **לרשעי גמורי.** העולם הזה אין להם בעולם הבא כלום ואריכין ליטול שכרן כאן כגון אחאב שהיה עשיר מאד דקאמר ליה בן הדד כספך וזהבך לי הוא (מלכים א כ): **לצדיקי גמורי.** העוה"ב אין להם בעוה"ז כלום כגון רבי חנינא בן דוסא שדי לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת [8] (תענית כד.): **לכך נאמר כלו מאדך.** מן החביב עליך: **והיה מקבל עליו עול מלכות שמים.** קורא קריאת שמע: **ממתים ידך יי' ממתים.** מידך היה לו למות ולא מידי בשר ודם: **מן הצופים.** מקום שיכולין לראות משם הר הבית ומשם והלאה אין יכולין לראותו: **וברואה.** שיכול לראות משם פרט אם מקום נמוך הוא: **ובשאין גדר.** מפסיק בינו להר הבית: **וכזמן שהשכינה שורה.** שבית המקדש קיים: **הנפנה ביהודה לא יפנה מזרח ומערב.** אחוריו למזרח ופניו למערב ולא אחוריו למערב ופניו למזרח. מפני שירושלים בארץ יהודה היא בצפונה של ארץ יהודה בגבול שבין יהודה לבנימין ויש מארץ יהודה הימנה [למזרח] עד סוף ארץ ישראל והימנה למערב עד סוף ארץ ישראל שארץ יהודה על פני כל אורך ארץ ישראל היא מן המזרח למערב כרלועה ארוכה וקצרה ואם יפנה מזרח ומערב יהיה פרועו אצל ירושלים או פרועו שלפניו או פרועו שלאחריו אצל צפון ודרום יפנה ובלבד שלא יפנה כנגד ירושלים ממש בדרומה של ארץ יהודה: **וכגליל.** שהיא בצפונה של א"י לא יחזיר פניו לצפון ודרום אלא מזרח ומערב: ר"ג **וחכמים אוסרין.** ולא גרסינן בכל מקום: **חכמים היינו ת"ק.** דאמר לא יפנה ולא מפליג בין רואה ולא רואה בין בזמן הבית בין בזמן הזה: **איכא בינייהו צדדים.** ביהודה וגליל שאין כנגד ירושלים ממש. לתנא קמא צדדין נמי אסירי דהא הנפנה ביהודה קאמר כל יהודה משמע ורבנן בתראי סברי כנגד ירושלים ממש אסור אבל לצדדין מותר דהא אדר' יוסי קיימי דאמר לא אסרו אלא ברואה אבל ברואה כנגד ירושלים ממש ואתו רבנן למימר וחכמים אוסרים אפילו אלא ברואה ואפילו בזמן הזה ומיהו נגד ירושלים לא: אדר' עקיבא גרסינן **בכל מקום.** הלכך בחוצה לארץ נמי קאמר: **הוו אדיין ליה לבני.** לבנים שיבא עליהן לפנות היו מתוקנים וחזקופות על לדיהן ראשן ל' למזרח והשני למערב לבנה אחת לצפון ולבנה אחת לדרום והוא יושב על האחת ופניה ביניהם ממילא הוא נפנה צפון ודרום ולא היה רואה לפנות בנבל מזרח ומערב לפי שבבל במזרחה של ארץ ישראל עומדת שלא יהא פרועו לא מלפניו ולא מלאחריו אלא לצד ארץ ישראל: **אזל בריי אדנבו לצפון ודרום.** לראות אם יקפיד רבו על כך אי סבירא ליה כר"ע דאמר בחו"ל נמי קפדינן עלה דמילתא: אמר

ריאה שואבת כל מיני משקין בבד כועס מרה זורקת בו טפה ומניחתו טחול שוחק קרקבן טוחן קיבה ישנה אף נעור נעור הישן ישן הנעור נמוק והולך לו תנא אם שניהם ישנים או שניהם נעורים מיד מת תניא רבי יוסי הגלילי אומר צדיקים יצר טוב שופטן שנאמר [1]ולבי חלל בקרבי רשעים יצר רע שופטן שנאמר [2]נאם פשע לרשע בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו בינונים זה וזה שופטן שנאמר [3]יעמוד לימין אביון להושיע משופטי נפשו אמר [4]רבא כגון אנו בינונים אמר ליה אביי לא שביק מר חיי לכל בריה ואמר רבא לא איברי עלמא אלא לרשיעי גמורי או לצדיקי גמורי אמר רבא לידע אינש בנפשיה אם צדיק גמור הוא אם לאו אמר רב לא איברי עלמא אלא לאהאב בן עמרי ולר' חנינא בן דוסא לאהאב בן עמרי העולם הזה ולרבי חנינא בן דוסא העולם הבא: ואהבת את י"י אלהיך: [5]תניא ר' אליעזר אומר אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך אלא אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו לכך נאמר בכל נפשך ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו לכך נאמר בכל מאדך [6]רבי עקיבא אומר בכל נפשך [7]אפילו נוטל את נפשך תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהלות ברבים ועוסק בתורה אמר ליה עקיבא אי אתה מתירא מפני מלכות[7] אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך על גב הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום אמר להם מפני מה אתם בורחים אמרו לו מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות לא פקח אתה אלא טפש אתה ומה במקום חיותנו אנו מתיראין במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה אף אנחנו עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה שכתוב בה [4]כי הוא חייך ואורך ימיך כך אם אנו הולכים ומבטלים ממנה עאכ"ו אמרו לא היו ימים מועטים עד שתפסוהו לר"ע וחבשוהו בבית האסורים ותפסו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו אמר לו פפוס מי הביאך לכאן אמר ליה אשריך רבי עקיבא שנתפסת על דברי תורה אוי לו לפפוס שנתפס על דברים בטלים בשעה שהוציאו את ר' עקיבא להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקים את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו נוטל את נשמתך אמרתי מתי יבא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו היה מארך באחד עד שיצתה נשמתו באחד יצתה ב"ק ואמרה אשריך ר"ע שיצאה נשמתך באחד אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה זו [8]תורה וזו שכרה [5]ממתים ידך י"י ממתים וגו' אמר להם חלקם בחיים יצתה בת קול ואמרה אשריך ר"ע [9]שאתה מזומן לחיי העוה"ב: [2]לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים וכו': אמר רב יהודה אמר רב לא אמרו אלא מן הצופים ולפנים וברואה איתמר נמי א"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא הכי אמר רבי יוחנן לא אמרו [3]אלא מן הצופים ולפנים וברואה ובשאין גדר ובזמן שהשכינה שורה ת"ר הנפנה ביהודה לא יפנה מזרח ומערב אלא צפון ודרום ובגליל לא יפנה אלא מזרח ומערב ורבי יוסי מתיר שהיה ר' יוסי אומר לא אסרו אלא ברואה ובמקום שאין שם גדר ובזמן שהשכינה שורה וחכמים אוסרים חכמים היינו ת"ק איכא בינייהו צדדין תניא אידך הנפנה ביהודה לא יפנה מזרח ומערב אלא צפון ודרום ובגליל צפון ודרום אסור מזרח ומערב מותר ורבי יוסי מתיר שהיה רבי יוסי אומר לא אסרו אלא ברואה רבי יהודה אומר בזמן שבית המקדש קיים אסור בזמן שאין בית המקדש קיים מותר רבי עקיבא אוסר בכל מקום רבי עקיבא היינו ת"ק איכא בינייהו חוץ לארץ רבה הוו שדיין ליה לבני מזרח ומערב אזל אביי שדנהו צפון ודרום על רבה תרצנהו אמר מאן האי דקמצער לי [7]אנא כר' עקיבא סבירא לי דאמר בכל מקום אסור: תניא

רבי עקיבא אוסר בכל מקום. מזרח אחוריו ופניו למערב ומסקינן אפילו בחוץ לארץ ומפרש בירושלמי ובגבל שאין שם כותל[8]: רבא

עין משפט נר מצוה

עג א מיי' פ"ט מהל' יסודי התורה הל' ז סמג עשין ג:

עד ב מיי' פ"ז הלכות מית הכתירה הל' ה:

עה ג מיי' שם הלכה ח:

עו ד מיי' שם הלכה ט טוש"ע או"ח סימן ג סעיף ה:

רבינו חננאל

ריאה שואבת כל מיני משקין, טחול סחוק, קיבה ישינה, נגנר הישן ישן הנוער, קרקבן טוחן, כבד כועס, מרה זורקת בו טפה ומנחתו (עמק) [נמוק], והלך לו. תנא בנגרר שניהן או ישנו שניהן מיד מת. **תנו רבנן** צדיקים יצר טוב שופטן שנאמר ולבי חלל בקרבי, רשעים יצר רע שופטן שנאמר נאום פשע לרשע בקרב לבו וגו', בינונים זה וזה שופטן, שנאמר כי יעמוד לימין אביון, אמר רבה כגון אנו בינוניין אנו, אמר ליה אביי אי אנו בינוניין אנו, לא שבק מר חיי לכל בריה, אמר רבה ידע אינש בנפשיה אי צדיק אי רשע הוא. **ובכל נפשך אפילו נוטל את נפשך.** תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות הרשעה שמד על ישראל, שכל העוסק בתורה ידקר בחרב, הלך פפוס וכל', עד כשהוציאו את ר' עקיבא להריגה, זמן קרית שמע היה, והיה מקבל עליו מלכות שמים, אמרו לו תלמידיו רבנו עד כאן, אמר להן כל ימי הייתי מצטער אהא דכתיב בכל נפשך ואפילו נוטל את נפשך, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו, לא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול אשריך ר' עקיבא שיצתה נשמתך באחד. **מתני' לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח המכוון כנגד בית** קודש הקדשים. אוקמה ר' יוחנן מן הצופים ולפנים וברואה, ובמקום שאין גדר, ובזמן שהשכינה שורה. פירוש, לא יקל אדם את ראשו, לא יהלך בהרמת ראש בקומה זקופה אלא בכפיפת קומה ובהרכנת ראש. **תניא** הנפנה בכל מקום לא יפנה מזרח ומערב אלא צפון ודרום ובגליל אפילו צפון ודרום וכו'. וקימא לן כרבי עקיבא אסור להיפנות מזרח ומערב בכל מקום ואפילו בחוצה לארץ לא, דהא רבה הוה מנח ליבני מזרח ומערב כולל, פירוש כדי שישים רגליו על הלבינים שהן נתונין מזרח ומערב, יבואו פניו ואחוריו צפון ודרום, ואמר אנא כר' עקיבא סבירא לי דאמר אפילו בחוצה לארץ אסור להיפנות מזרח ומערב.

תורה אור השלם

1. כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי:

תהלים קט כב

2. נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו:

תהלים לו ב

3. כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ:

תהלים קט לא

4. לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

דברים ל כ

5. מְמֻתִּים יָדְךָ יְיָ מִמְّתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם:

תהלים יז יד

מוסף רש"י

למה נאמר בכל מאדך. יאמר החביב שבהן וכל שמן שאינו חביב (יומא פב. וכע"ז פסחים כה.). **לכך נאמר בכל מאדך.** כלומר הרי שהכתו חביבה לך יותר מכל החביב לך (שנהדרין עד.) לפי שלפעמים שזה חביב ופעמים שזה חביב, לכך הוצרכו שניהן לומר אהוב את הוללך יותר מן החביב עליך (פסחים שם). במסרקות. פיפיות (סוטה מח.). עד כאן. כלומר מדיין אי אתה מגיע כוותנקר (רש"י בע"י). **ממתים ידך ה'.** אותם הטובקים כתורה מימינו ידך עכשיו הם ממתים, כמו מוממתים, אמר להם. הקב"ה, חלקם בחיים (שם).

מוסף תוספות

א. הילכך בתי כסאות שלנו שיש שם מחיצות אין להקפיד. תוס' הלא"ש.

ב) [בע"י וכילקוט אית' רבה והוא נכון לפמ"ש תוס' עירובין ה. ד"ה והא שלא אמר מנוי יומא פב., ולרבא הוא מכוין, ג) בפסחים כה. מבהדרין עד. יומא פב., ג) [כילקוט רמז תתל"ד אית' ר' עקיבא אומר אם נאמר בכל נפשך ק"ו בכל מאדך אלא בכל מדה ומדה שהוא מודד לך בין במדת הטוב בין במדת הפורענות], ד) [בס"ל טופ: הרבשבו], ה) [מנחות כט.], ו) [ע"י תוס' מחוטת קנ: ד"ה מזומן ור"ן], ז) בס"ל: בקרבי לבי יש], ח) [לעיל ח:].

תורה אור השלם

1. כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי:

תהלים קט כב

2. נְאֻם פֶּשַׁע לָרָשָׁע בְּקֶרֶב לִבִּי אֵין פַּחַד אֱלֹהִים לְנֶגֶד עֵינָיו:

תהלים לו ב

3. כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ:

תהלים קט לא

4. לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם:

דברים ל כ

5. מְמֻתִּים יָדְךָ יְיָ מִמְّתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלְלֵיהֶם:

תהלים יז יד

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

אחר רבי יהושע וכו'. וביהודה הוה: עד לאן. כלומר כל זה העזת פניך בפני רבך שנסתכלת בכל אלו: **דשם ושחק.** עם אשתו שיחה בטלה של ריצוי משמים: **ועשה צרכיו.** ושימש מטתו: **דלגא שריף מבשילא.** כאדם רעב כמו שלא שמשת מטתך מעולם שאתה נוהג קלות ראש זה לתאותך: **שריף.** הומי"ר בלע"ז: **שקרוכה בפה.** רגילין להושיטה בפה: **שקושר כפ תפילין.** בזרוע שמאלו: **טעמי פורה.** נגינות טעמי מקרא של תורה וגבילים וכתובים בין בניקוד שבספר בין בהגבהת קול ובגלגול נעימות הנגינה של פשטא ולרגא ושופר מהפך מולך ידו לפי טעם הנגינה

רבא מקמי דהוה רישא כו' בתר דמלך עבדה ליה כוותא ומנחא ליה ידא כו'. תימה דע"כ לא מלך רבא עד אחר פטירתו של אביי כדמשמע לעיל[ד] בעובדא דבר הדיא וכן בכתובות דקאמר מומה דביתהו דאביי אתיא לקמיה דרבא בסוף פרק אע"פ (ד' פה.) וזהו תימה לגעיל (ד' נו.) משמע דרבא בחלוס פטירתה קודם פטירתו דאביי וי"ל מכל מקום לא נפטרה עד אחר אביי:

סליקו תוספות דמסכת ברכות

[ד]תניא אמר רבי עקיבא פעם אחת נכנסתי אחר ר' יהושע לבית הכסא ולמדתי ממנו ג' דברים למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום [א]ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב [ב]ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר ליה בן עזאי עד כאן העזת פניך ברבך א"ל [ג]תורה היא וללמוד אני צריך תניא בן עזאי אומר פעם אחת נכנסתי אחר רבי עקיבא לבית הכסא ולמדתי ממנו ג' דברים למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר לו ר' יהודה עד כאן העזת פניך ברבך אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך רב כהנא על תותי פורייה דרב (ואמ') ושמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו כולל. מפני מה אין מקנחין בימין, ואמרו מפני שאוכל בה וכותב בה ומראה בה טעמי תורה, וריש לקיש אמר מפני שקושר בה קשר שלתפילין. קיבלה דבית הכסא צניעותא ושתיקותא, קיבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי. קימא לן כדמתני ר' אמי בר נתן, נפנין אחורי גדר כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע, בבקעה כל זמן שאין חבירו רואיהו. מיתבי יוצאין לפתח בית הבד ונפנין אחורי גדר וטהורין, ומשני לעולם אסור להיפנות עד שיתרחק, ומפני מה הותרו בכאן להיפנות חוץ לפתח בית הבד ואחורי גדר, מפני הטהרות, שלא יעלימו עיין מהן. היקלו להם בצניעות בית הכסא והחירו להם להיפנות בקרוב. רב אשי אמר מאי כל זמן שאין חבירו רואיהו, דהא ר' אמי בר נתן אמ' כל זמן שאין רואה פרעו, אבל לדידיה חזי ליה. וקימא לן כר' אמי בר נתן וכדמוקים לה רב אשי. אין קורין צנוע אלא למי שהוא צנוע בבית הכסא. **תניא** כשם שנפרעין מן המת כן נפרעין מן הסופדנין ומן העונה אחריהן. פירוש, כשם שנפרעין מן המת אם הוא חוטא, כך נפרעין מן הסופדנין שאומר עליו שהוא צדיק והענינין אחריהן. **תנו רבנן** איזה הוא צנוע זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום, ומקשינן איני והא רב ביממא אזיל עד מיל, ובלילה היה נפנה ברחבה דמתא. ואוקימנה המכסה עצמו בלילה בשעה שיושב להיפנות כדרך שמכסה עצמו ביום מפני בני אדם ההוא צנוע. **אמר** רב יהודה אמר רב לעולם ילמד אדם את עצמו להיות נפנה שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק מן העיר.

[ה]**אמר לו ר' יהודה** עד כאן העזת פניך בפני רבך אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך רב כהנא על גנא תותיה פורייה דרב שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו אמר ליה [ו]דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא א"ל כהנא הכא את פוק דלאו אורח ארעא אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך [ז]מפני מה אין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר רבא מפני שהתורה ניתנה בימין שנאמר [ח]מימינו אש דת למו רבה בר בר חנה אמר מפני שהיא קרובה לפה ור' שמעון בן לקיש אמר מפני שקושר בה תפילין רב נחמן בר יצחק אמר מפני שמראה בה טעמי תורה כתנאי רבי אליעזר אומר מפני שאוכל בה ר' יהושע אומר מפני שכותב בה ר' עקיבא אומר מפני שמראה בה טעמי תורה א"ר תנחום בר חנילאי כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים מן הנחשים ומן העקרבים ומן המזיקין ויש אומרים אף חלומותיו מיושבים עליו ההוא בית הכסא דהוה בטבריא כי הוו עיילי ביה בי תרי אפי' ביממא מתזקי רבי אמי ורבי אסי הוו עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי אמרי להו רבנן לא מסתפיתו אמרי להו אנן קבלה גמירינן קבלה דבית הכסא צניעותא ושתיקותא קבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי אביי מרביא ליה [אמיה] אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא ולרביא ליה גדיא שעיר בשעיר מיחלף רבא מקמי דהוי רישא מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא בתר דמלך עבדא ליה כוותא ומנחא ליה ידא ארישיה אמר עולא [ט]אחורי הגדר נפנה מיד ובבקעה כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע איסי בר נתן מתני הכי [י]אחורי הגדר כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע [יא]ובבקעה כל זמן שאין חברו רואהו מיתיבי [יב]יוצאין מפתח בית הבד ונפנין לאחורי הגדר והן טהורין בטהרות הקלו ת"ש [יג]כמה ירחקו ויהיו טהורין כדי שיהא רואהו שאני אוכלי טהרות דאקילו בהו רבנן רב אשי אמר [יד]מאי כל זמן שאין חברו רואה דקאמר איסי בר נתן כל זמן שאין חברו רואה את פרועו אבל לדידיה חזי ליה ההוא ספדנא דנחית קמיה דרב נחמן אמר האי צנוע באורחותיו הוה א"ל רב נחמן את עיילת בהדיה לבית הכסא וידעת אי צנוע אי לא דתניא אין קורין צנוע אלא למי שצנוע בבית הכסא ורב נחמן מאי נפקא ליה מיניה משום דתניא [טו]כשם שנפרעין מן המתים כך נפרעין מן הספדנין ומן העונין אחריהן [טז]תנו רבנן איזהו צנוע זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום איני [יז]והאמר רב יהודה אמר רב לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק ותו רבא ביממא הוה אזיל עד מיל ובלילא א"ל לשמעיה פנו לי דוכתא ברחובה דמתא וכן אמר ליה רבי זירא לשמעיה חזי מאן דאיכא אחורי בית חבריא דבעינא למפני לא תימא במקום אלא אימא [יח]כדרך שנפנה ביום רב אשי אמר אפילו תימא במקום לא נצרכה אלא לקרן זוית גופא אמר רב יהודה אמר רב לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק תניא נמי הכי בן עזאי אומר השכם וצא הערב וצא כדי שלא תתרחק משמש ושב ואל תשב ותמשמש שכל היושב וממשמש אפי' עושין כשפים באספמיא באין עליו ואי אנשי ויתיב ואח"כ משמש מאי תקנתיה כי קאי לימא הכי לא לי לא לי לא תחים ולא תחתים לא הני ולא מהני לא חרשי דחרשא ולא חרשי דחרשתא

תניא

[ד]תניא אמר רבי עקיבא פעם אחת נכנסתי אחר ר' יהושע לבית הכסא ולמדתי ממנו ג' דברים למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר ליה בן עזאי עד כאן העזת פניך ברבך א"ל [ג]תורה היא וללמוד אני צריך תניא בן עזאי אומר פעם אחת נכנסתי אחר רבי עקיבא לבית הכסא ולמדתי ממנו ג' דברים למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום ולמדתי שאין נפרעין מעומד אלא מיושב ולמדתי שאין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר לו ר' יהודה עד כאן העזת פניך ברבך אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך רב כהנא על גנא תותיה פורייה דרב שמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו אמר ליה [ב]דמי פומיה דאבא כדלא שריף תבשילא א"ל כהנא הכא את פוק דלאו אורח ארעא אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך [ז]מפני מה אין מקנחין בימין אלא בשמאל אמר רבא מפני שהתורה ניתנה בימין שנאמר [ח]מימינו אש דת למו רבה בר בר חנה אמר מפני שהיא קרובה לפה ור' שמעון בן לקיש אמר מפני שקושר בה תפילין רב נחמן בר יצחק אמר מפני שמראה בה טעמי תורה כתנאי רבי אליעזר אומר מפני שאוכל בה ר' יהושע אומר מפני שכותב בה ר' עקיבא אומר מפני שמראה בה טעמי תורה א"ר תנחום בר חנילאי כל הצנוע בבית הכסא נצול משלשה דברים מן הנחשים ומן העקרבים ומן המזיקין ויש אומרים אף חלומותיו מיושבים עליו ההוא בית הכסא דהוה בטבריא כי הוו עיילי ביה בי תרי אפי' ביממא מתזקי רבי אמי ורבי אסי הוו עיילי ביה חד וחד לחודיה ולא מתזקי אמרי להו רבנן לא מסתפיתו אמרי להו אנן קבלה גמירינן קבלה דבית הכסא צניעותא ושתיקותא קבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי אביי מרביא ליה [אמיה] אמרא למיעל בהדיה לבית הכסא ולרביא ליה גדיא שעיר בשעיר מיחלף רבא מקמי דהוי רישא מקרקשא ליה בת רב חסדא אמגוזא בלקנא בתר דמלך עבדא ליה כוותא ומנחא ליה ידא ארישיה אמר עולא [ט]אחורי הגדר נפנה מיד ובבקעה כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע איסי בר נתן מתני הכי [י]אחורי הגדר כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע [יא]ובבקעה כל זמן שאין חברו רואהו מיתיבי [יב]יוצאין מפתח בית הבד ונפנין לאחורי הגדר והן טהורין בטהרות הקלו ת"ש [יג]כמה ירחקו ויהיו טהורין כדי שיהא רואהו שאני אוכלי טהרות דאקילו בהו רבנן רב אשי אמר [יד]מאי כל זמן שאין חברו רואה דקאמר איסי בר נתן כל זמן שאין חברו רואה את פרועו אבל לדידיה חזי ליה ההוא ספדנא דנחית קמיה דרב נחמן אמר האי צנוע באורחותיו הוה א"ל רב נחמן את עיילת בהדיה לבית הכסא וידעת אי צנוע אי לא דתניא אין קורין צנוע אלא למי שצנוע בבית הכסא ורב נחמן מאי נפקא ליה מיניה משום דתניא [טו]כשם שנפרעין מן המתים כך נפרעין מן הספדנין ומן העונין אחריהן [טז]תנו רבנן איזהו צנוע זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום איני [יז]והאמר רב יהודה אמר רב לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק ותו רבא ביממא הוה אזיל עד מיל ובלילא א"ל לשמעיה פנו לי דוכתא ברחובה דמתא וכן אמר ליה רבי זירא לשמעיה חזי מאן דאיכא אחורי בית חבריא דבעינא למפני לא תימא במקום אלא אימא [יח]כדרך שנפנה ביום רב אשי אמר אפילו תימא במקום לא נצרכה אלא לקרן זוית גופא אמר רב יהודה אמר רב לעולם ינהיג אדם את עצמו שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק תניא נמי הכי בן עזאי אומר השכם וצא הערב וצא כדי שלא תתרחק משמש ושב ואל תשב ותמשמש שכל היושב וממשמש אפי' עושין כשפים באספמיא באין עליו ואי אנשי ויתיב ואח"כ משמש מאי תקנתיה כי קאי לימא הכי לא לי לא לי לא תחים ולא תחתים לא הני ולא מהני לא חרשי דחרשא ולא חרשי דחרשתא ולא חרשי דחרשתא. ולא מכשפות מכשף זכר ולא מכשפות מכשפה נקבה. נשון אחר לא הני ולא מהני לא ילא ולא יועיל עוד מכשפות:

על

מסורת הש"ס

ה) מס' ד"ל פ"ו, ב) [מגילה מה.], ג) מגינה ה., ד) [מדר"ר פ"מ ה"ט וכד"ל פ"ז], ה) [בראיות פ"י מ"ב, ו) שם, ז) [פי' כשם שנפרעין מן המת אם הוא חוטא כך נפרעין מן הספדנין שאומרים עליו שהוא צדיק. ערוך], ח) [ע"ז מז:], ט) [בראיות יג:], י) [לעיל נד:], יא) [נו.],

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מִרְבְּבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֶשְׁ דָּת לָמוֹ:
דברים לג ב

לעזי רש"י

הומי"ר. למצוץ (לבלוע על ידי שאיפה).

מוסף רש"י

וללמוד אני צריך. אולי אוכל לקיים (מגילה כח:). בדרך שנפנה ביום. שלריך לגיעות (ע"ז מז:). כדי שלא יהא צריך להתרחק. דהיינו לגיעות ביום לריך שיתרחק מן הדרך כדי שלא יהו אתרים רואים אותו (הוריות יג:).

עין משפט נר מצוה

עז א מיי' פ"ה מהלכות דעות הלכה ו טוש"ע או"ח סי' ג סעיף ב:
עח ב מיי' שם טוש"ע שם סעיף י:
ג טוש"ע שם סעיף ח:
עט [ד] [מיי' שם]:
ה [מיי'] וטוש"ע שם:
פ ו ז מיי' פי"ב מהל' ממרדי מפכר ומוסר הלכה כ:
פא ח מיי' פ"ה מהלכות דעות הל' ו טוש"ע או"ח סי' ג סעיף ח:
פב ט טוש"ע יו"ד סימן שלמ סעיף ג [רא"ש ס"ק ק]:
פג י מיי' פ"ה מהלכות דעות הל' ו טוש"ע או"ח סי' כ סעי' ו בהגה:
פד כ מיי' שם טוש"ע או"ח סי' ג סעיף יב:

רבינו חננאל

תניא אמר ר' עקיבא נכנסתי אחר ר' יהושע ולמדתי ממנו ג' דברים, למדתי שאין נפנין מזרח ומערב אלא צפון ודרום, וכי אין נפרעין מעומד אלא מיושב, ואין מקנחין בימין אלא בשמאל, אמר לו עד כאן העזתה פניך, אמר לו תורה היא וללמוד אני צריך. וכן רב כהנא על תותי פורייה דרב (ואמ') ושמעיה דשח ושחק ועשה צרכיו כולל. מפני מה אין מקנחין בימין, ואמרו מפני שאוכל בה וכותב בה ומראה בה טעמי תורה, וריש לקיש אמר מפני שקושר בה קשר שלתפילין. קיבלה דבית הכסא צניעותא ושתיקותא, קיבלה דיסורי שתיקותא ומבעי רחמי. קימא לן כדמתני ר' אמי בר נתן, נפנין אחורי גדר כל זמן שמתעטש ואין חברו שומע, בבקעה כל זמן שאין חבירו רואיהו. מיתבי יוצאין לפתח בית הבד ונפנין אחורי גדר וטהורין, ומשני לעולם אסור להיפנות עד שיתרחק, ומפני מה הותרו בכאן להיפנות חוץ לפתח בית הבד ואחורי גדר, מפני הטהרות, שלא יעלימו עיין מהן. היקלו להם בצניעות בית הכסא והחירו להם להיפנות בקרוב. רב אשי אמר מאי כל זמן שאין חבירו רואיהו, דהא ר' אמי בר נתן אמ' כל זמן שאין רואה פרעו, אבל לדידיה חזי ליה. וקימא לן כר' אמי בר נתן וכדמוקים לה רב אשי. אין קורין צנוע אלא למי שהוא צנוע בבית הכסא. **תניא** כשם שנפרעין מן המת כן נפרעין מן הסופדנין ומן העונה אחריהן. פירוש, כשם שנפרעין מן המת אם הוא חוטא, כך נפרעין מן הסופדנין שאומר עליו שהוא צדיק והענינין אחריהן. **תנו רבנן** איזה הוא צנוע זה הנפנה בלילה במקום שנפנה ביום, ומקשינן איני והא רב ביממא אזיל עד מיל, ובלילה היה נפנה ברחבה דמתא. ואוקימנה המכסה עצמו בלילה בשעה שיושב להיפנות כדרך שמכסה עצמו ביום מפני בני אדם ההוא צנוע. **אמר** רב יהודה אמר רב לעולם ילמד אדם את עצמו להיות נפנה שחרית וערבית כדי שלא יהא צריך להתרחק מן העיר.

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

תניא בן עזאי אומר על כל משכב שכב חוץ מן הקורקע על כל מושב שב חוץ מן הקורה אמר שמואל [6]**שינה בעמוד השחר כאסטמא לפרזלא יציאה בעמוד השחר כאסטמא לפרזלא בר קפרא הוה מזבן מילי בדינרי עד** [7]**דכפנת אכול עד דצחית שתי עד דרתחא קדרך שפוך קרנא קריא ברומי בר מזבין תאני תאני דאבוך זבין אמר להו אביי לרבנן כי עייליתו בשבילי דמחוזא למיפק ביה בחקלא לא תחזו לא להך גיסא ולא להך גיסא דלמא יתבי נשי ולאו אורח ארעא לאסתכולי בהו** [8]**רב ספרא על לבית הכסא אתא רבי אבא נהר ליה אבבא אמר ליה ליעול מר בתר דנפק אמר ליה עד השתא לא עיילת לשעיר וגמרת לך מילי דשעיר לאו הכי תנן** [7]**מדורה היתה שם ובית הכסא של כבוד וזה היה כבודו מצאו נעול בידוע שיש שם אדם מצאו פתוח בידוע שאין שם אדם אלמא לאו אורח ארעא הוא והוא סבר מסוכן הוא** [9]**דתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר עמוד החוזר מביא את האדם לידי הדרוקן סילון החוזר מביא את האדם לידי ירקון רבי אלעזר על לבית הכסא אתא ההוא** [10]**פרסאה** [11] **דחקיה קם ר' אלעזר ונפק אתא דרקונא שמטיה לכרכשיה קרי עליה רבי אלעזר**

[1]**ואתן אדם תחתיך** [8]**אל תקרי אדם אלא אדום:** [2]**ואמר להרגך ותחס עליך ואמרתי מיבעי ליה ותחם וחסתי מיבעי ליה אמר רבי אלעזר אמר לו דוד לשאול מן התורה בן הריגה אתה שהרי רודף אתה** [9]**והתורה אמרה בא להרגך השכם להרגו אלא צניעות שהיתה בך היא חסה עליך ומאי היא דכתיב** [3]**ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו תנא גדר לפנים מן גדר ומערה לפנים ממערה להסך אמר ר' אלעזר מלמד שסכך עצמו כסוכה:** [4]**ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט אמר ר' יוסי בר' חנינא כל המבזה את הבגדים סוף אינו נהנה מהם שנאמר** [5]**והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בבגדים ולא יחם לו:** [6]**אם ה' הסיתך בי ירח מנחה אמר רבי אלעזר אמר ליה הקב"ה לדוד מסית קרית לי הרי אני מכשילך בדבר שאפי' תינוקות של בית רבן יודעים אותו דכתיב** [7]**כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו וגו' מיד** [8]**ויעמוד שטן על ישראל וכתיב** [9]**ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל וכיון דמנינהו לא שקל מינייהו כופר דכתיב** [10]**ויתן ה' דבר בישראל מהבקר ועד עת מועד מאי עת מועד אמר שמואל סבא חתניה דרבי חנינא משמיה דרבי חנינא משעת שחיטת התמיד עד שעת זריקתו רבי יוחנן אמר עד חצות ממש:** [11]**ויאמר למלאך המשחית בעם רב אמר רבי אלעזר אמר ליה הקב"ה למלאך טול לי רב שבהם שיש בו ליפרע מהם כמה חובות באותה שעה מת אביש בן צרויה ששקול כרובה של סנהדרין:** [12]**ובהשחית ראה ה' וינחם מאי ראה אמר רב ראה יעקב אבינו דכתיב** [13]**ויאמר יעקב כאשר ראם ושמואל אמר אפרו של יצחק ראה שנאמר** [14]**אלהים יראה לו השה רבי יצחק נפחא אמר כסף כפורים ראה שנאמר** [15]**ולקחת את כסף הכפורים מאת בני ישראל וגו' רבי יוחנן אמר בית המקדש ראה דכתיב** [16]**בהר ה' יראה פליגי בה ר' יעקב בר אידי ורבי שמואל בר נחמני חד אמר כסף הכפורים ראה וחד אמר בית המקדש ראה ומסתברא כמאן דאמר בית המקדש ראה שנאמר** [16]**אשר יאמר היום בהר ה' יראה: לא יכנס אדם להר הבית במקלו וכו':** [ט]**מאי קפנדריא אמר רבא קפנדריא כשמה ורב חנא בר אדא משמיה דרב סמא בריה דרב מרי אמר כמאן דאמר אינש אדמקיפנא אדרי איעול בהא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה** [8]**הנכנס לבית הכנסת על מנת שלא לעשותו קפנדריא מותר לעשותו קפנדריא רבי אבהו אמר** [3]**אם היה שביל מעיקרו מותר אמר ר' חלבו אמר רב הונא** [3]**הנכנס לבית הכנסת להתפלל** [א] **מותר לעשותו קפנדריא שנאמר** [17]**ובבא עם הארץ לפני ה' במועדים וגו':** ורקיקה מקל וחומר: **אמר רב ביבי אמר ר' יהושע בן לוי** [י]**כל הרוקק בהר הבית בזמן הזה כאילו רוקק בבת עינו שנאמר** [18]**והיה עיני ולבי שם כל הימים אמר רבא רקיקה בבית הכנסת שריא מידי דהוה אמנעל מה מנעל בהר הבית אסור בבית הכנסת מותר אף רקיקה בהר הבית הוא דאסור בבית הכנסת שרי אמר ליה רב פפא לרבא ואמרי לה רבינא לרבא ואמרי לה רב אדא בר מתנא לרבא אדיליף ממנעל נילף מקפנדריא אמר ליה תנא יליף ממנעל ואת אמרת מקפנדריא מאי היא דתניא** [ט]**לא יכנס אדם להר הבית לא במקלו שבידו ולא במנעלו שברגלו** [ט]**ולא במעות הצרורים לו בסדינו ובפונדתו מופשלת לאחוריו ולא יעשנה קפנדריא ורקיקה מקל וחומר ממנעל ומה מנעל שאין בו דרך בזיון** [ט]**אמרה תורה** [19]**של נעלך מעל רגליך רקיקה שהיא דרך בזיון לא כל שכן רבי יוסי בר יהודה אומר אינו צריך הרי הוא אומר** [20]**כי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק והלא דברים קל וחומר ומה שק שאינו מאוס לפני בשר ודם כך רקיקה שהיא מאוסה לפני מלך מלכי המלכים לא כל שכן אמר ליה אנא הכי קאמינא נימא הכא לחומרא והכא לחומרא ואימא**

דרקונא. נחש: **שמטיה לכרכשיה.** תלתולת שהרעי יולא בו שקורין טפח"י ב"ל: **ואמר להרגך ותחס עליך.** דוד אמר לשאול כן בגלתאו מן המערה שנכנס בה לנפנות וכרת דוד את כנף מעילו ואמר להרגך הקב"ה המיר לי להרגך: **הסורה אמרה וכו'.** אם במתמרת ימלא הגנב וגו' (שמות כב) וכבר פירשנוהו למעלה במעשה דל' שילא (ל' נח.): **לזיעות שרליפי כך.** שנכנס למערה בשביל הלנע ולף שם נהג לזיעות כדמפרש ואזיל: **שסלק.** רגליו בבגדיו כסוקה: **שיש בו ליפרע המה.** שיש במיתתו כדי לכפר על כמה עונות: **ונכשמיה ראה ה'.** מקלת הוא באותה פרשה בדברי הימים: **כסף כפורים ראה.** שנתן במנין ראשון של ישראל למשכן והוא כפר על מנין זה שהרי לזכרון נתן לכדמתיב והיה לבני ישראל לזכרון לכפר (ט) ועכשיו הולרכו כפרתו: **כשמה.** כמשמעה פירוש שמה: **אדמקיפנא אדרי איעול בהא.** בעוד שאני מקיף כל שורות הבתים הללו אכנס כאן לקלר דלרכי: **אדרי.** שורות: **קפנדריא.** טרייט"ל בלע"ז: **מעיקרא.** קודם שנבנה עליו בית הכנסת: **ניף מקפנדריא.** לאיסוקא דתנן במסכת מגילה (ל' כח.) אין עושין בית הכנסת קפנדליי: **פגא ליף.** לרקיקה ממנעל: **פוגדפו.** אחוז תלול שנותנין בו מעות: ואימא

על כל מושב שב חוץ מן הקורה. שמא תפול: לאסטמא לפרזלא. אצי"ר בלע"ז. שמועיל לבהול כך מועיל לגוף יליאה להפנות: **אדלפנא אכול.** שאם תשהה תעבור ממך תאות המאכל ואין המאכל מועיל: **עד דרתחא קדרך שפוך.** קודם שתלטנן. משל הוא זה כשאתה לריך לנקביך שפוך ואל תשהא אותם: **קרנא קריא ברומי.** אם תשמע קול קרן ברומי הוא סימן למנקשי תתים לקנות ולהוליך למקום אחר: **בר מזבין תאני תאני דאבוך זבין.** אם אין אביך בבית הזהר אתה בנו למכור תאניו בעוד שיש תוביעים: **בשבילי.** שביל קטן שפוניס בו לבדות: **לא לא לא.** לידע אם יש שם אדם. נחר טוסיי"ר בלע"ז: **אמר ליה.** ר' אבא לרב ספרא: **עד לאן לא עיילת לשעיר.** שאין לטוענין בבית הכסא: **וגמרת לך מילי דשעיר.** שאיך לטוע: **לאו הכי תנן.** במסכת תמיד: **מדורה היתה שם.** בעזהה היסק גדול של אור להתחמם שם הכהנים המסיכים רגליהם בבית הכסא שלריכין עבילה כדתנן במסכת יומא (ד' כח.) כל המיסך [ב] רגליו טעון טבילה: **ובית הכסא של כבוד.** אלמא אין מסקריס בבית הכסא ואת אמרת ליעול מר: **והוא סבר.** רב ספרא שמהר לומר ליעול מר סבר מסוכן הוא בעמוד החוחר אם יטוב לאמוליו ויחזור העמוד: **הדרוקן.** כרסו לבה:

עין משפט נר מצוה

פה א ב [ריש בתמב"ס] [בוטש"ע מו"ח סי' קנא סעיי הן]:
ג מייי פיי"ח מהל' תפלה הלכה [ח] י סמג עשין יט טוש"ע מו"ח סי' קנא סעיף ה:
פו ד מייי פ"ז הלכות בית הבחירה הלכה [ב] ז סמג עשין קסד:
פז ה מיי' שם הלכה ב:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

רבינו חננאל

תניא בן עזאי אומר על כל משכב שכוב חוץ מן הקרקע, על כל מושב שבחוץ שב חוץ מן הקורה. אמר שמואל שינה בעמוד השחר כסמטא לפרזלא. תני בר קפרא אדכפנת אכול, אדהצית שתי, אדרתחא קדרך שפוך קול'. דברין פשוטין. רב ספרא עייל לבית הכסא אתא ר' אבא נהר ליה, אמר ליה רב ספרא ליעול מר, אמר ליה עד כאן לא עיילת לשעיר גמרת לך מילי דשעיר. פירוש, עד כאן לא נכנסתה בארץ אדום, שהיא ארצה שעיר שדה אדום, למדתה דרכיהן שמדברין כשהן יושבין שנים שלשה כאחד בבית הכסא, ואינם מתביישין זה מזה, אלא מניחין פתח בית הכסא פתוח, כדי שיכנס כל מי שיבוא, למה לא סגרתה הפתח, אלא ראיתי אני הפתח פתוח נדמה לי שאין שם אדם, לפיכך באתי להכנס, מי לא תנן במסכת תמיד במשנתינו מצאו לבית הכסא בעזרה נעול, בידוע שיש שם אדם, פתוח בידוע שאין שם אדם. ופרקינן רב ספרא הוה סבר ר' אבה מסוכן הוא דרחקי ליה עידנין, כדתניא רב שמעון בן גמליאל אומר עמוד החוזר מביא את האדם לידי הדרוקן, פירוש עמוד החוזר עמוד של צואה שהתחיל להימשך ולצאת חוץ לטבעת ונטרד ולא הפילו לחוץ אלא החזירו ועמד והילך, מביא את האדם לידי חולי הדרקון ניפוח הבטן. סילון החוזר קילוח השתנה מי רגלים. פירוש דרקונא נחש. פירוש כרכשא פי הטבעת. **ואמר להרגך ותחס עליך.** פירוש ואומר להרגך שאתה רודף. והתורה אמרה הבא להרגך השכם להרגו, אילא צניעות שראיתי בך ותחס עליך. לחסך את רגליו מלמד שסכך את עצמו מכל צד כסוכה. **ומפני** שביזה הבגדים דויד וכרת את כנף המעיל אשר לשאול, לפיכך נענש שנאמר ויכסוהו בבגדים ולא יחם לו. **ומפני** שאמר אם י"י הסיתך בי ירח מנחה, נענש וניסת, שנאמר ויעמוד שטן ישראל ויסת את דוד למנות את ישראל ויתן י"י דבר בישראל מהבוקר ועד עת זריקתו. ור' יוחנן אמר עד חצות ממש. **ויאמר** למלאך המשחית בעם רב (אתה) הרף ידך. טול הרב שבהן, ואיזה הוא, זה אבישי בן צרויה שהיה שקול כרובה שלסנהדרין, וכשהמיתו ראה י"י וינחם. רב אמר יעקב אבינו ראה. שמואל אמר אפרו של יצחק ראה. **מתני'** לא יכנס אדם בהר הבית במקלו ובמנעלו ובאפונדתו ובאבק שעל רגליו, ולא יעשנו קפונדריא, ורקיקה מקל וחומר. אמר רבא קפונדריא כשמה, כמאן דאמר אדמקיפנא בהא אידרי איעול בהא, ואיפוך לקבלי. **ואם** היה שביל מעקרו [מותן]. והנכנס בכנסת שלא לעשותו קפונדריא ונזדמן] לצאת כנגדו, מותר לצאת ואף על פי שנראה כעושה בית הכנסת קפונדריא. וכן הנכנס לכנסת להתפלל מותר לצאת כנגדו ואף על פי שנראה כעושה בית הכנסת קפונדריא. אמר רב ביבי אמר רב אסי כל מי שרק בהר הבית כאלו רק בבבת עין כליפי למעלה, שנאמר והיו עיני ולבי שם כל הימים. רבה אמר רקיקה בכנסת מותר ממנעל, מה נעל בהר הבית אסור בכנסת מותר. ומקשינן

מסורת הש"ס

פ) [עי' בערוך ערך אסטמא ועי' עוד במוסף הערוך ערך אן ו' שפירים הפתנה מלגאן מלא מיריסה מלגיים כ יחן], **ג)** [בערוך ערך כפן פירש הדבריס אלו על דרך מוסר יפה ע"ש], **ג)** תמיד מ:, **ד)** שם מו., **ה)** שם ולעיל כה. [בכורות מד:], **ו)** [עי' תוספות כ"ק נח. ד"ה אלמא], **ז)** [בכ"מ: רומה"ן], **ח)** [ולעיל נח. סנהדרין ע.], **ט)** מגילה כט.ע."ב, **י)** [תוספתא פ"ו הכ"ד], **כ)** [עי' תוס' ר"מ מו. ד"ה בהר], **ל)** [עי' תוספות תענית ד: ד"ה כי תבואו], **מ)** [שמות ל],

גליון הש"ם

נמ) אל תקרי **ארם.** עי' ימנות פ"ל ע"ל תוס' ד"ה ואין:

הגהות הגר"א

[א] שם הנכנס לבהכ"נ להתפלל מותר. כ"ג בגימ"ת הכי"ק מלוה וכן הלכ"ס בתענלה.
[ב] רש"י ד"ה כל המיסך כו' אלמא אין כו'. ר"ג ור"ע למה לא פירש כמ"ש בתמיד לגמרא דלא כו':

לעזי רש"י

אצייר. פלדה. **טוטיי"ר.** להשתעל. **טבחיי"א** [טבחיא"ה]. פי-הטבעת. **טרייט"א.** קפנדריא, קיצור-דרך.

תורה אור השלם

1. מֵאֲשֶׁר יָקְרָת בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וְאָנֹכִי אֲהַבְתִּיךָ וְאֶתֵּן אָדָם תַּחְתֶּיךָ וּלְאֻמִּים תַּחַת נַפְשֶׁךָ: ישעיהו מג ד
2. הִנֵּה הַיּוֹם הִזֶּה רָאוּ עֵינֶיךָ אֵת אֲשֶׁר נְתָנְךָ יְיָ הַיּוֹם בְּיָדִי בַּמְּעָרָה וְאָמַר לְהָרְגֶךָ וַתָּחָס עָלֶיךָ וָאֹמַר לֹא אֶשְׁלַח יָדִי בַּאדֹנִי כִּי מְשִׁיחַ יְיָ הוּא:
שמואל א כד י
3. וַיָּבֹא אֶל גְּדֵרוֹת הַצֹּאן עַל הַדָּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה וַיָּבֹא שָׁאוּל לְהָסֵךְ אֶת רַגְלָיו וְדָוִד וַאֲנָשָׁיו בְּיַרְכְּתֵי הַמְּעָרָה יֹשְׁבִים:
שמואל א כד ג
4. וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְיָ אֵלֶיךָ הִנֵּה אָנֹכִי נֹתֵן אֶת אֹיִבְךָ בְּיָדֶךָ וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר יִטַב בְּעֵינֶיךָ וַיָּקָם דָּוִד וַיִּכְרֹת אֶת כְּנַף הַמְּעִיל אֲשֶׁר לְשָׁאוּל בַּלָּט:
שמואל א כד ד
5. וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְכַסֻּהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יֵחַם לוֹ:
מלכים א א א
6. וְעַתָּה יִשָּׁמַע נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת דִּבְרֵי עַבְדּוֹ אִם יְיָ הֲסִיתְךָ בִּי יָרַח מִנְחָה וְאִם בְּנֵי הָאָדָם אֲרוּרִים הֵם לְפָנֵי יְיָ כִּי גֵרְשׁוּנִי הַיּוֹם מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת יְיָ לֵאמֹר לֵךְ עֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים:
שמואל א כו יט
7. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לַיְיָ בִּפְקֹד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם: שמות ל יב
8. וַיַּעֲמֹד שָׂטָן עַל יִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת דָּוִיד לְמֹנוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל: דברי הימים א כא א
9. וַיִּסַּף אַף יְיָ עוֹד לְחָרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּסֶת אֶת דָּוִד בָּהֶם לֵאמֹר לֵךְ מְנֵה אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת יְהוּדָה: שמואל ב כד א
10. וַיִּתֵּן יְיָ דֶּבֶר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבֹּקֶר וְעַד עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן הָעָם מִדָּן וְעַד בְּאֵר שֶׁבַע שִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ:
שמואל ב כד טו
11. וַיִּשְׁלַח יָדוֹ הַמַּלְאָךְ יְרוּשָׁלִַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנָּחֶם יְיָ אֶל הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַّלְאָךְ הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְיָ הָיָה עִם גֹּרֶן הָאֲרַוְנָה הַיְבוּסִי:
שמואל ב כד טז
12. וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים מַלְאָךְ לִירוּשָׁלִַם לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רָאָה יְיָ וַיִּנָּחֶם עַל הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמַّלְאָךְ הַמַּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הֶרֶף יָדֶךָ וּמַלְאַךְ יְיָ עֹמֵד עִם גֹּרֶן אָרְנָן הַיְבוּסִי: דברי הימים א כא טו
13. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם: בראשית לב ג
14. וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: בראשית כב ח
15. וְלָקַחְתָּ אֶת כֶּסֶף הַכִּפֻּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל זִכָּרוֹן לִפְנֵי יְיָ לְכַפֵּר עַל נַפְשֹׁתֵיכֶם: שמות ל טז
16. וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְיָ יִרְאֶה אֲשֶׁר יֵאָמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה: בראשית כב יד
17. וּבָבוּא עַם הָאָרֶץ לִפְנֵי יְיָ בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶרֶךְ שַׁעַר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶרֶךְ שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ שַׁעַר צְפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר אֲשֶׁר בָּא בוֹ כִּי נֹכֶחוֹ יֵצֵא: יחזקאל מו ט
18. וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַיו שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ וְאֶת תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָה לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם עַד עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים: מלכים א ט ג
19. וַיֹּאמֶר אֵל תִּקְרַב הֵלֹם שַׁל נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אַדְמַת קֹדֶשׁ הוּא: שמות ג ה
20. וַיְבוֹא עַד לְפֶנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק: אסתר ד ב

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

ואימא הר הבית דאסור במנעל לילפא
ממנעל אבל [א](ב"ה) דשרי במנעל אדיליף
ממנעל ולהיתר נילף מקפנדריא ולאסור
אלא אמר [ב]רבא כי ביתו מה ביתו אקפנדריא
קפיד איניש ארקיקה ומנעל לא קפיד איניש
אף ב"ה [א]קפנדריא הוא דאסור [ב]רקיקה ומנעל
שרי: כל חותמי ברכות שבמקדש וכו': כל
כך למה [ג]לפי שאין עונין אמן במקדש [ג]ומנין
שאין עונין אמן במקדש שנאמר [1]קומו
ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם
ואומר [1]ויברכו (את) שם כבודך ומרומם
על כל ברכה ותהלה יכול כל הברכות
כולן תהא להן תהלה אחת ת"ל ומרומם
על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה
תן לו תהלה: התקינו שיהא אדם שואל
בשלום חברו וכו': [ז]מאי ואומר וכי תימא
בעז מדעתיה דנפשיה קאמר ת"ש [2]ה' עמך
גבור החיל וכי תימא מלאך הוא דקאמר ליה
לגדעון ת"ש [3]אל תבוז כי זקנה אמך ואומר
[4]עת לעשות לה' הפרו תורתך אמר רבא
האי קרא [ה]מרישיה לסיפיה מדריש מסיפיה
לרישיה מדריש מרישיה לסיפיה מדריש
עת לעשות לה' מאי טעם משום הפרו
תורתך מסיפיה לרישיה מדריש הפרו
תורתך מ"ט משום עת לעשות לה' [ו]תניא
הלל הזקן אומר בשעת המכניסין פזר בשעת
המפזרים כנס ואם ראית דור שהתורה חביבה
עליו פזר שנאמר [5]יש מפזר ונוסף עוד ואם
ראית דור שאין התורה חביבה עליו כנס
שנא' עת לעשות לה' הפרו תורתך דרש בר
קפרא זלת [ז]קבוץ קנה מינה באתר דלית
גבר תמן הוי גבר אמר אביי ש"מ [ח]באתר
דאית גבר תמן לא תהוי גבר פשיטא לא
נצרכה אלא בששניהם שוין דרש בר קפרא
איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלוין
בה [6]בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך אמר רבא אפילו לדבר עבירה[ט]
[י]דרש בר קפרא לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה מה היא אמר
רב חסדא מחטא דתלמיותא: תניא ר' אומר לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנא' [7]איש רעים להתרועע
תניא ר' אומר [ד]אל ימנה אדם אפטרופוס בתוך ביתו שאלמלי לא מינה פוטיפר את יוסף אפטרופוס בתוך
ביתו לא בא לאותו דבר תניא [כ]ר' אומר למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה לומר לך [ל]שכל הרואה
סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין אמר חזקיה בריה דר' פרנך אמר רבי יוחנן למה נסמכה פרשת סוטה
לפרשת תרומות ומעשרות לומר לך כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותנן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי
אשתו שנאמר [8]ואיש את קדשיו לו יהיו וסמיך ליה [9]איש איש כי תשטה אשתו וכתיב [10]והביא האיש את
אשתו וגו' ולא עוד אלא סוף שנצרך להן שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו אמר רב נחמן בר יצחק ואם
נתנן סוף מתעשר שנאמר [8]איש אשר יתן לכהן לו יהיה לו יהיה ממון הרבה א"ר הונא בר ברכיה משום
רבי אלעזר הקפר כל המשתף שם שמים בצערו כופלין לו פרנסתו שנאמר [11]והיה שדי בצריך וכסף
תועפות לך ר' שמואל בר נחמני אמר פרנסתו מעופפת לו כצפור שנאמר וכסף תועפות לך א"ר טבי
א"ר יאשיה כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר [12]התרפית ביום צרה צר
כחכה א"ר אמי בר מתנה אמר שמואל ואפילו מצוה אחת שנאמר התרפית מכל מקום אמר רב ספרא
ר' אבהו הוה משתעי כשירד חנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה
לארץ שגרו אחריו שני ת"ח רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטל כיון שראה אותם אמר להם
למה באתם אמרו ליה ללמוד תורה באנו הכריז [עליהם] אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשו
בבית המקדש כאותה ששנינו [מ]זכריה בן קבוטל אומר הרבה פעמים קריתי לפניו בספר דניאל התחיל
הוא מטמא והם מטהרים הוא אוסר והם מתירים הכריז [עליהם] אנשים הללו של שוא הם של תהו הם
אמרו לו כבר בנית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מטמא
ואתם מטהרים אני אוסר ואתם מתירים אמרו לו מפני שאתה [ה]מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמר
להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחו"ל אמרו לו הנח רבי עקיבא שלא הניח
כמותו בארץ ישראל א"ל אף אני לא הנחתי כמותי בא"י אמרו לו גדיים שהנחת נעשו תישים בעלי
קרנים והם שגרונו אצלך וכן אמרו לנו לכו ואמרו לו בשמנו אם שומע מוטב ואם לאו יהא בנדוי
ואמרו

ואימא הר הבית דאסור במנעל. ילפינן רקיקה מיניה לאיסורא בקל וחומר אבל בית הכנסת דשרי במנעל לא נילף רקיקה להתירה דרקיקה מאיסא אלא ילפינן מקפנדריא לאיסורא: **ויברכו שם כבודך.** בשכמל"ו עונים והמברך אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. מפרש בתוספתא[א] שתקנו מן העולם ועד העולם להודיע שאין העוה"ז לפני העוה"ב כלום אלא כפרוזדור לפני הטרקלין כלומר הנהיגו ברכותיו בעוה"ז כדי להיות רגילים לעוה"ב שכולו ארוך: **תהלה אחת.** שיענו פעם אחת בשכמל"ו: על כל הברכות בסוף ברכה אחרונה: **וכי תימא בועז מדעתיה עבד.** ולא גמרינן מיניה: **תא שמע.** דגמרינן ממלאך שאמר לגדעון: **וכי תימא מלאך הוא דקאמר ליה לגדעון.** כלומר לא שאל בשלומו ולא ברכו אלא בשליחות קאמר מאת המקום לבשרו שהשכינה עמו ולא גמרינן מיניה: **תא שמע אל תבוז כי זקנה אמך.** אל תבוז את בועז לאמר מדעתו עשה אלא למוד מזקני ישראל כי יש לו על מי שיסמוך שנאמר עת לעשות לה': **מסיפיה לרישיה כו'.** אם באת לדרשו למקרא זה יש לך לדרשו יפה בין ככתיבתו בין בהפוך: **מרישיה לסיפיה עת לעשות לה' משום הפרו.** עתים הם לה' לעשות משפט פורעניות בעוברי רצונו משום דהפרו תורתך: **מסיפיה לרישיה.** הפרו תורתו עושי רצונו כגון אליהו בהר הכרמל (מלכים א יח) שהקריב בבמה בשעת איסור הבמות משום דעת לעשות סייג וגדר בישראל לשמו של הקדוש ברוך הוא: **בשעת המכניסים.** שאין חכמי הדור מרביצים תורה לתלמידים: **פזר.** אתה לשנות לתלמידים: **בשעת המפזרים.** שהגדולים שבדור מרביצים תורה: **כנס.** אתה ולא תטול שררה עליהם דאף זו לכבוד שמים היא לאחוז במדת הענוה וכתיב עת לעשות לה' הפרו תורתך: **ואם ראית דור שאין התורה חביבה עליו כנס.** ואל תטיל דברי תורה לבזיון: **הפרו תורתך.** מלפזרה בשעה שהכנוס לשם שמים: הכי גרסינן **זלת קבוץ קנה מינה.** אם ראית פרקמטיא בזול קבוץ וקנה מינה ואסוף שסופה להתיקר: **פשיטא.** הא דאביי למה לי פשיטא שלא יורה אדם הלכה בפני רבו למה ליה לאביי למשמע מכללא: **בששניהן שוין.** אם באת במקום תלמיד חכם ואינך גדול ממנו אל תטול עטרה לדרוש במקומו: **בכל דרכיך.** אפילו לעבור עבירה: **דעהו.** תן לב אם צורך מצוה הוא כגון אליהו בהר הכרמל עבור עליה: **מחטא דתלמיותא.** ברוסי"ד שלגבויי"ש שהתפירות עשויות שורות שורות כתלמי מענה: **להתרועע.** להתרוצץ: **אפוטרופוס.** מכניס ומוציא נכסיו: **כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותנן לכהן סוף שנצרך לו על ידי אשתו.** שנעשית סוטה: ה"ג **ואיש את קדשיו לו יהיו וסמיך ליה איש איש כי תשטה אשתו וכתיב והביא האיש את אשתו: איש את קדשיו לו יהיו.** שמעכב קדשיו אצלו ואינו נותנן לכהנים וללוים: **סוף שנצרך להן.** שנעשה עני וצריך לכך ליטול מעשר עני: **לו יהיו.** לעצמו יצטרכו: **המשתף שם שמים בצערו.** שמברך על הרעה דיין האמת. אי נמי שמבקש רחמים מלפניו: **בצריך.** בצרתך: **תועפות.** לשון כפילה כדמתרגמינן וכפלת ותעיף (שמות כו): **התרפית.** מדברי תורה ביום צרה צר כחכה: **ואפילו מצוה אחת.** אם נתרפה ממנה כשבאה לידו ולא חש להתעסק בה צר כחו: **התרפית מכל מקום.** אף במצוה אחת משמע: **מעבר שנים וכו'.** ותנן אין מעברין את השנים אלא ביהודה דכתיב לשכנו תדרשו[ס] כל דרישות שאתה דורש לא יהו אלא בשכנו של מקום בפ"ק דסנהדרין (דף יא:): **שגרו אחריו.** למחות בידו: **כבר בנית.** שהגדלת שמנו לומר גדולי הדור הם: **והלא עקיבא בן יוסף עשה כן.** דתנן ביבמות א"ר עקיבא כשירדתי לנהרדעא לעבר שנים בפרק בתרא האשה שהלך בעלה וצרתה (דף קכב.): ואמרו

מסורת הש"ס

א) [נ"ל בית הכנסת], ב) [בדפו"י הגי' רבא], ג) תענית טז: סוטה מ:, ד) [מכות כג:], ה) [לעיל ס. סנהדרין ע.], ו) [תוספתא פ"ו ה"כ], ז) [עי' גירסת הערוך בערך זל קפוץ], ח) [עי' תוספות סוטה כב: ד"ה בשון וכו' אריכת פירושי' בסוגיא דהכא], ט) [אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי גנבא אפום מחתרתא רחמנא קרי כך הוא הנוסח בע"י], י) קדושין פב: ע"ש, כ) [סוטה ב.], ל) [נזיר ב.], מ) יומא יח:, נ) [ברכות פ"ו הכ"ז], ס) [דברים יב],

לעזי רש"י

ברושי"ד שלגבויי"ש [ברושדי"ר של גגבי"ש]. רקמה.

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

רב ניסים גאון

עת לעשות לה' הפרו תורתך. פירוש טעמו בגמרא דבני מערבא ר' יוסי אומר אם נתישנו דברי תורה בפיך אל תבוז להם מאי טעמא (משלי כג) ואל תבוז כי זקנה אמך אמר ר' זעירא אם נזדקנה אומתך עמוד וגדרה כשם שעשה אלקנה שהיה מדריך את ישראל לפעמי רגלים מה טעם (ש"א א) ועלה האיש ההוא מעירו:

רבינו חננאל

עליה ולילף מר מקפונדריא מה קפונדריא בכנסת אסור, אף (נעל) [רקיקה] בכנסת אסור. ופריק כי תנא, מה תנא יליף לה מנעל הכי אנא יליפנא מנעל, דתניא לא יכנס בהר הבית במקל שבידו ובמנעלו שברגלו ובמעות צרורין לו (ו)בסדינו [ו]בבגדו ובאפונדתו מופשלת לאחוריו ולא יעשנו קפונדריא, ורקיקה מקל וחומר, והלא דברין קל וחומר ומה מנעל שאין בו דרך בזיון אמר תורה של נעלך מעל רגלך, רקיקה שהיא דרך בזיון לא כל שכן. ר' יוסי בר' יהודה אומר כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק, והלא דברים קל וחומר ומה שק שאינו מאוס לפני בשר ודם כך, רקיקה שהיא מאוסה לפני בשר ודם, על אחת כמה וכמה לפני מלך המלכים שהיא מאוסה. **ומקשינן** ואימר בהר הבית דאסיר מנעל ונילף רקיקה ממנעל לאיסורא, בית הכנסת דמנעל שרי ונילף רקיקה מקפונדריא, מה קפונדריא בכנסת נמי אסירא אף רקיקה בכנסת אסירא, ומשנינן אילא רבא דשרי רקיקה בכנסת אמר לך כי ביתו, מה ביתו קפונדריא קפיד, אמנעל וארקיקה לא קפיד, אף בית הכנסת אקפונדריא הוא דאסיר אבל מנעל ורקיקה שרי. וקי"ל כרבא דמנעל ורקיקה בבהכ"נ לא אסירי, ואי רקיקה כי איסטלין אסור. פיר' כל חותם הברכות שהיו במקדש היו [אומרים] מן העולם, משקלקלו המינים ואמרו אין עולם אלא אחד, התקינו שיהו אומרין מן העולם ועד העולם. **ירושלמי** תני לא היו עונין במקדש ומה היו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. תנו רבנן ... [הלל הזקן אומר] בשעת המכניסין פזר בשעת המפזרים כנס ואם ראית דור שהתורה חביבה עליו, פזר שנאמר יש מפזר] ונוסף עוד. **דרש** בר קפרא באתר דלית גבר תמן הוי גבר. אמר אביי שמע מינה באתר דאית גבר תמן, לא תיהוי גבר, פשיטא, לא צריכה בש[שניהם שוו]ין אם הן שני תלמידי חכמים שווין בחכמה וביראה אין רשאי לאחד ליכנס בגבול חבירו ולחלוק עליו, וכל שכן פחות ממנו. **בכל דרכיך דעהו.** אמר רבא אפילו לדבר עבירה, פירוש אפילו המתכוון לעשות עבירה, כיון שמשים בדעתו שהקב"ה יודע מעשיו נמנע, והיינו דכתיב והוא יישר ארחותיך. תניא ר' אומר אל ימנה אדם אפטרופא בביתו, שמא ינהג אשתו לדבר עבירה. וראיה לדבר אשתו של פוטיפר. תניא ר' אומר למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת נזיר, לומר לך כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, ומשמיה דר' יוחנן אמרו למה נסמכה פרשת סוטה לפרשת

רבינו חננאל (המשך)

תרומה ומעשר לכהן, לומר לך שכל הנמנע ואינו נותן תרומה ומעשר לכהן, לסוף שצריך לו על ידי אשתו, שנ' והביא האיש את אשתו אל הכהן, ולא עוד אלא שנצרך לו על ידי ממון שנ' ואיש אשר יתן לכהן לו יהיה. אמר רבא ואם נותן לו מתברך שנ' לו יהיה, [לו יהיה] ממון הרבה. כל המשתף שם שמים בצערו, ונותן צדקה מדוחק, כופלין פרנסתו שנ' והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך, פירוש תועפות כפלים כדמתרגם וכפלת ותיעוף. משום שהזכיר, בעת [המ]כנסין פזר אמר, ר' אבהו משתעי כשירד חנניה בן אחי ר' יהושע לגולה, פירוש גולה פום בדיתא, כדתנן עד שרואה את כל הגולה לפניו כמדורות האש, ואמרינן בגמ' מאי גולה פום בדיתא. היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ, שיגרו אחריו ר' יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבוטר, אמר להם למה באתם, אמרו לו ללמוד תורה ממך, היה מכריז עליהם אנשים הללו חכמים גדולים בני אבות ששימשו בעזרה, כדתנן זכריה בן קבוטל אומר פעמים הרבה קריתי לפניו בדניאל, התחילו הוא מטהר והן מטמאין הוא מטמא והן מטהרין, היה מכריז עליהם אנשים הללו אנשים של תוהו הם, אמרו לו כבר בניתה והיעדתה להם שהם חכמים גדולים אינך יכול לסתור ולהפחותם, שלח אליהם מפני מה אתם עושין כך, אמרו לו מפני מה אתה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ, אמר להם והלא ר' עקיבה בן יוסף עיבר שנים וקבע חדשים, פירוש, מרחשון וכסליו פעמים שלמים פעמים כסדרן פעמים חסרים, אמרו לו הנח לר' עקיבה שלא הניח בארץ ישראל כמותו. ירד אמר להם אף אני [לא] הנחתי כמותי וירדתי, אמרו לו גדיים שהנחת נעשו תיישים, כלומר נעשו חכמים גדולים, וכך אמרו לנו, אמרו לו משמנו אם חוזר בו מוטב, ואם לא יהא בנידוי.

עין משפט נר מצוה

פח א מיי' פי"א מהל' תפלה הלכה ח סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי' קנא סעיף ה:
פט ב מיי' שם הלכה י טוש"ע שם סעיף ז ופי' ל סעיף ו:
צ ג מיי' פ"ד מהלכות תענית הלכה טו:
צא ד מיי' פכ"ג מהל' איסורי ביאה הלכה טו סמג לאוין קכו טוש"ע אה"ע סי' כב סעיף טו:
ה [מיי' פ"א מהל' קידוש החודש הל' ח ופ"ה הל' א]:

תורה אור השלם

1. ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: נחמיה ט ה
2. וירא אליו מלאך ה' ויאמר אליו ה' עמך גבור החיל: שופטים ו יב
3. שמע לאביך זה ילדך ואל תבוז כי זקנה אמך: משלי כג כב
4. עת לעשות לה' הפרו תורתך: תהלים קיט קכו
5. יש מפזר ונוסף עוד וחושך מישר אך למחסור: משלי יא כד
6. בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחתיך: משלי ג ו
7. איש רעים להתרעע ויש אהב דבק מאח: משלי יח כד
8. ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה: במדבר ה י
9. דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל: במדבר ה יב
10. והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון: במדבר ה טו
11. והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: איוב כב כה
12. התרפית ביום צרה צר כחכה: משלי כד י

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות